

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

24. ledna 2008*

Ve věci C-294/06,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) ze dne 28. června 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 30. června 2006, v řízení

The Queen, na žádost:

Ezgi Payir,

Burhan Akyuz,

Birol Ozturk

proti

Secretary of State for the Home Department,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh (zpravodajka) a A. Arabadžev, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. dubna 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za E. Payir S. Coxem, barrister, a R. Despicht, solicitor,

— za B. Akyuze a B. Ozturka N. Rogers, barrister,

— za vládu Spojeného království C. Gibbs, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Sainim, barrister,

— za německou vládu M. Lummou a C. Schulze-Bahr, jako zmocněnci,

- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s W. Ferrante, avvocato dello Stato,

- za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a C. Wissels, jako zmocněnkyněmi,

- za Komisi Evropských společenství G. Rozetem a N. Yerrell, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 18. července 2007,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení (dále jen „rozhodnutí č. 1/80“). Rada přidružení byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, která byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963 (Úř. věst. 1964, 217, s. 3685; Zvl. vyd. 11/11, s. 10).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci dvou sporů mezi jednak E. Payir, a jednak B. Akuzem a B. Ozturkem, a Secretary of State for the Home Department („Secretary of State“), jejichž předmětem bylo zamítnutí prodloužení jejich povolení k pobytu ze strany tohoto orgánu.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 3 Článek 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 zní následovně:

„1. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 7 o volném přístupu jeho rodinných příslušníků k zaměstnání, turecký pracovník působící na řádném trhu práce v členském státě:

- má právo v tomto členském státě po jednom roce řádného zaměstnání na obnovení platnosti svého pracovního povolení u stejného zaměstnavatele, pokud je u něho pracovní místo k dispozici;

- má právo v tomto členském státě po třech letech řádného zaměstnání a s výhradou přednosti, která bude poskytnuta pracovníkům z členských států Společenství, odpovědět na jinou nabídku ve stejné profesi u zaměstnavatele dle svého výběru učiněnou za obvyklých podmínek a zaregistrovanou u pracovních úřadů tohoto členského státu;

— je oprávněn v tomto členském státě po čtyřech letech řádného zaměstnání k volnému přístupu k jakékoli zaměstnanecké činnosti dle svého výběru.“ (*neoficiální překlad*)

Vnitrostátní právní úprava

- 4 Rozhodná ustanovení použitelná na osoby vykonávající práci *au pair* jsou uvedena zejména v člancích 88 až 93 vyhlášky o imigraci přijaté Parlamentem Spojeného království v roce 1994 (United Kingdom Immigration Rules, House of Commons Paper 395, dále jen „Immigration Rules“) následovně :

„Definice umístění jako ‚*au pair*‘

88. Pro účely této vyhlášky se umístěním jako ‚*au pair*‘ rozumí dohoda, na jejímž základě mladá osoba:

- a) přijíždí do Spojeného království za účelem studia anglického jazyka; [...]
- b) žije po určitou dobu jako člen anglicky mluvící rodiny s vhodnou příležitostí ke studiu; a
- c) vykonává pomocné práce v domácnosti v rozsahu nepřesahujícím 5 hodin denně, přičemž za tyto práce jí přísluší přiměřené kapesné a dva dny volna týdně.

Podmínky získání povolení ke vstupu [„leave to enter“] jakožto osoba vykonávající práci „au pair“

89. Osoba, která žádá o povolení ke vstupu do Spojeného království jako „au pair“, musí splnit následující požadavky:

- i) žádá o povolení ke vstupu za účelem vykonávání předem dohodnuté práce, která prokazatelně odpovídá definici uvedené v článku 88; [...]
- ii) není mladší než 17 let a starší než 27 let nebo měla tento věk v okamžiku udělení prvního povolení ke vstupu jako „au pair“; [...]
- iii) není ženatá či vdaná; [...]
- iv) neexistují žádné jí vyživované osoby; [...]
- v) je státním příslušníkem jednoho z následujících států: [...] Turecko; [...]
- vi) nemá v úmyslu pobývat na území Spojeného království jako „au pair“ po dobu delší 2 let; [...]

vii) po ukončení svého pobytu jako ‚au pair‘ má v úmyslu opustit území Spojeného království; [...]

viii) pokud dříve pobývala ve Spojeném království jako ‚au pair‘, nežádá o povolení ke vstupu, jehož doba platnosti přesahuje 2 roky ode dne, kdy jí bylo poprvé uděleno povolení ke vstupu na území Spojeného království jako ‚au pair‘, a

ix) je schopna zajistit si stravu a ubytování bez využití veřejných prostředků.

Povolení ke vstupu pro osoby vykonávající práci ‚au pair‘

90. Osobě, která žádá o povolení ke vstupu na území Spojeného království jako ‚au pair‘, může být uděleno povolení na dobu nepřesahující 2 roky se zákazem jiné zaměstnanecké činnosti než ‚au pair‘, pokud má imigrační úředník za to, že jsou splněny všechny požadavky článku 89 [...].“

5 Imigrační ustanovení týkající se studentů jsou uvedena zejména v člancích 57 až 62 Immigration Rules:

„Podmínky udělení povolení ke vstupu pro studenty

57. Osoba, která žádá o povolení ke vstupu do Spojeného království jako student, musí splnit následující požadavky:

i) byla přijata ke studiu na:

a) veřejně financované vyšší nebo vysoké škole nebo [výčet soukromých škol];

ii) je schopna a má v úmyslu absolvovat:

a) uznávané denní studium na veřejně financované vyšší nebo vysoké škole nebo [výčet jiných druhů denního studia]; [...]

[...]

iv) má v úmyslu po skončení svého studia opustit území Spojeného království; [...]

v) nemá v úmyslu podnikat nebo vykonávat zaměstnaneckou činnost, s výjimkou práce na částečný úvazek nebo brigády se souhlasem Secretary of State for Employment; a

vi) je schopna hradit náklady na své studium a ubytování a stravu pro svou osobu a jakékoli osoby jí vyživované, aniž by vykonávala zaměstnaneckou činnost nebo podnikala nebo využila veřejných prostředků.

Povolení ke vstupu jako student

58. Osobě, která žádá o povolení ke vstupu na území Spojeného království jako student, může být uděleno povolení na přiměřenou dobu v závislosti na délce jejího studia a jejích prostředcích a s podmínkou omezení možnosti vykonávat zaměstnaneckou činnost [...].“

6 Příloha A bod 4 kapitoly 3 pokynů ředitelství pro imigraci Secretary of State („Immigration Directorate’s Instructions“) stanoví:

„Studenti starší 16 let, na které se vztahují podmínky kódu 2 (podmínka omezující jejich možnost výkonu zaměstnání), mohou vykonávat práci na částečný úvazek nebo brigádu bez povolení příslušného úřadu práce [‘místní Jobcentre‘]. Mají rovněž možnost vykonávat bez pracovního povolení [vydaného příslušnými orgány Spojeného království] pracovní činnost, která je součástí kombinovaného studia nebo stáže. Rozsah práce nesmí překročit 20 hodin týdně během semestru [...].“

Spory v původním řízení a předběžné otázky

- 7 Spory se týkají jednak E. Payir, mladé ženy vykonávající práci au pair, a jednak dvou studentů, B. Akyuze a B. Ozturka.
- 8 Tehdy 21leté E. Payir bylo vydáno vstupní vízum do Spojeného království, a poté v průběhu dubna 2000 povolení ke vstupu, které platilo až do dubna 2002. Toto povolení ke vstupu bylo podmíněno mimo jiné tím, že E. Payir nepřijme žádné placené nebo neplacené zaměstnání, s výjimkou práce au pair.
- 9 Po vstupu do Spojeného království byla E. Payir zaměstnána jako au pair v první rodině, a poté od března 2001 ve druhé rodině, pro kterou pracovala 15–25 hodin týdně. Bylo jí poskytováno ubytování a strava a kapesné ve výši 70 GBP (přibližně 103 eur) týdně.
- 10 V dubnu 2002, před uplynutím platnosti jejího povolení ke vstupu, požádala E. Payir Secretary of State o prodloužení povolení k pobytu ve Spojeném království, dovolávajíc se na základě čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 toho, že je zaměstnána stejným zaměstnavatelem po dobu přesahující jeden rok a že si přeje být i nadále tímto zaměstnavatelem zaměstnávána. Její žádost byla rozhodnutím ze dne 18. srpna 2004 zamítnuta.
- 11 E. Payir podala proti tomuto rozhodnutí žalobu u High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court). Tento soud, který žalobě

vyhověl, zrušil uvedené rozhodnutí a nařídil Secretary of State, aby povolení ke vstupu E. Payir prodloužil a zrušil původní podmínku omezující přístup dotyčné osoby na trh práce. Povolení ke vstupu E. Payir bylo prodlouženo až do 2. srpna 2006. V říjnu 2005 byla E. Payir zaměstnána jako prodavačka v obchodě.

- 12 Secretary of State podal proti rozhodnutí High Court odvolání z důvodu, že se čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 neuplatňuje na osoby vykonávající práci au pair.
- 13 Burhanu Akyuzovi, který přišel do Spojeného království jako student v roce 1999, a Birolu Ozturkovi, který přišel do Spojeného království v roce 1997 rovněž jako student, byla vydána povolení ke vstupu, a poté povolení k pobytu. V povoleních k pobytu bylo uvedeno, že jsou oprávněni vykonávat zaměstnání nejvýše v délce 20 hodin týdně během semestru.
- 14 Během svých studií pracovali oba tito turečtí státní příslušníci na částečný úvazek jako číšníci v restauraci a jejich zaměstnavatel jim nabídl prodloužení pracovních smluv. Před uplynutím svých povolení ke vstupu a povolení k pobytu, která jim příslušela jako studentům, podali B. Akyuz v červenci 2003 a B. Ozturk v lednu 2004 u Secretary of State žádost o povolení k pobytu na základě čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Poté, co Secretary of State jejich žádosti dne 18. srpna 2004 zamítl, podaly dotyčné osoby žaloby u High Court, který jim vyhověl. Secretary of State podal proti rozhodnutím vydaným High Court odvolání, neboť tvrdil, že čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 se nepoužije na studenty.
- 15 Žaloby E. Payir, jakož i B. Akyuze a B. Ozturka byly projednány společně Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

- 16 Tento soud uvádí, že High Court považoval všechny tři turecké státní příslušníky za pracovníky v tom smyslu, jaký dal tomuto pojmu Soudní dvůr zejména v rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Birden (C-1/97, Recueil, s. I-7747, bod 24).
- 17 Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) připouští konstatování High Court, ale domnívá se současně, že je třeba rovněž zohlednit judikaturu Soudního dvora, podle níž mohou členské státy vytvářet systémy sledující sociální cíle. Z toho vyplývá, že i když tyto systémy zahrnují výkon činnosti jako pracovník, nevedou nezbytně k zapojení dotyčných osob do řádného trhu práce těchto států.
- 18 Ve věcech v původním řízení Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) pochybuje o tom, zda se dotyční turečtí státní příslušníci mohou dovolávat ustanovení čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Za těchto podmínek rozhodl tento soud přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) V případě, kdy:

- bylo turecké státní příslušnici uděleno povolení ke vstupu na území Spojeného království na dobu dvou let, aby zde nastoupila na místo ‚au pair‘ dle definice uvedené v [Immigration Rules]; [...]

- její povolení ke vstupu zahrnovalo povolení vykonávat uvedenou zaměstnaneckou činnost; [...]

- tuto zaměstnaneckou činnost vykonávala nepřetržitě pro stejného zaměstnavatele po dobu přesahující jeden rok během platnosti svého povolení ke vstupu; [...]

- tato zaměstnanecká činnost byla skutečnou a efektivní hospodářskou činností; a

- tato zaměstnanecká činnost byla v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími zaměstnání a imigraci,

byla dotčená turecká státní příslušnice během doby takové zaměstnanecké činnosti:

- pracovníkem ve smyslu článku 6 rozhodnutí č. 1/80 [...]?

- osobou působící na řádném trhu práce ve Spojeném království ve smyslu uvedeného článku?

2) V případě, kdy:

- bylo tureckému státnímu příslušníkovi uděleno povolení ke vstupu na území Spojeného království na základě [Immigration Rules] tohoto státu, aby zde absolvoval studium; [...]

- jeho povolení ke vstupu zahrnovalo povolení vykonávat jakoukoli zaměstnaneckou činnost v rozsahu nepřesahujícím 20 hodin týdně během semestru; [...]

- vykonával zaměstnaneckou činnost nepřetržitě pro stejného zaměstnavatele po dobu přesahující jeden rok během platnosti svého povolení ke vstupu;

- tato zaměstnanecká činnost představovala skutečnou a efektivní hospodářskou činnost;

- tato zaměstnanecká činnost byla v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími zaměstnání a imigraci,

byl dotčený turecký státní příslušník během doby takové zaměstnanecké činnosti:

- pracovníkem ve smyslu článku 6 rozhodnutí č. 1/80 [...]?

- osobou působící na řádném trhu práce ve Spojeném království ve smyslu uvedeného článku?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 19 Otázky položené v obou věcech jsou shodné a týkají se jednak osob pracujících jako au pair, a jednak studentů.
- 20 Z těchto otázek vyplývá, že podstatou dotazu předkládajícího soudu je, zda okolnost, že tureckému státnímu příslušníkovi byl povolen vstup na území členského státu jako osobě vykonávající práci au pair nebo jako studentovi, zbavuje tohoto příslušníka postavení „pracovníka“ a brání mu v tom, aby působil na „řádném trhu práce“ tohoto členského státu ve smyslu čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, takže se nemůže dovolávat tohoto ustanovení k tomu, aby získal prodloužení svého pracovního povolení a požíval s tím souvisejícího práva pobytu.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

- 21 E. Payir, B. Akyuz a B. Ozturk, jakož i Komise Evropských společenství vyjadřují shodná stanoviska. Podle nich splňují takoví turečtí státní příslušníci, kteří jsou dotčení ve věcech v původních řízeních, požadavky k tomu, aby mohli být považováni za „pracovníky“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Vykonávali pod vedením

jiné osoby skutečné a efektivní činnosti, které mají určitou ekonomickou hodnotu, za které protihodnotou pobírali odměnu.

- 22 Podle nich působí tito turečtí státní příslušníci na řádném trhu práce v hostitelském členském státě. Na území tohoto státu vstoupili legálně a stejně tak se stali součástí trhu práce uvedeného státu. Nedopustili se zejména žádného podvodu s cílem získat a vykonávat práci, která jim byla svěřena. V důsledku toho mají na trhu práce stabilní a jisté postavení.
- 23 Jelikož tito turečtí státní příslušníci splňují podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, mohou se tohoto ustanovení dovolávat k prodloužení svého pracovního povolení a získat s tím související právo pobytu. Není ani nezbytné, ani relevantní zkoumat důvody, které vedly k udělení povolení ke vstupu a k pobytu ze strany Spojeného království, tedy umožnit vstup pouze mladým osobám, které vykonávají práci au pair nebo jsou studenty, na omezenou dobu.
- 24 Vláda Spojeného království, jakož i německá, italská a nizozemská vláda naopak tvrdí, že důvody k pobytu jsou důležité. Článek 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 se týká práva na přístup k zaměstnání tureckých státních příslušníků, kterým bylo povoleno vstoupit na území členského státu jako pracovníkům. Turečtí státní příslušníci, jako jsou E. Payir, B. Akyuz a B. Ozturk, kteří jako pracovníci do Spojeného království nevstoupili, se nemohou tohoto ustanovení dovolávat. V důsledku toho, i když činnost vykonávaná těmito státními příslušníky mohla být kvalifikována jako skutečná a efektivní hospodářská činnost, nevyplývá z toho, že dotyčné osoby jsou pracovníky ani že působí na řádném trhu práce hostitelského členského státu ve smyslu uvedeného ustanovení.

- 25 Domněnka, že turečtí státní příslušníci, kterým byl povolen vstup na území členského státu jako osobám vykonávajícím práci au pair nebo jako studentům, se mohou dovolávat ustanovení čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, vede k závažným důsledkům. Vyplýválo by z toho nejprve, že členské státy nemají volnost stanovovat podmínky upravující vstup tureckých státních příslušníků na své území. Dále by to vedlo k obcházení vnitrostátních právních předpisů, jelikož by dotyčné osoby měly zájem přihlásit se jako studenti nebo osoby vykonávající práci au pair, aby se zapojily do pracovního trhu členského státu, na jehož území vstoupily. Konečně by to vedlo k tomu, že by členské státy byly omezeny ve své politice přijímat studenty a osoby vykonávající práci au pair turecké státní příslušnosti na úkor obou těchto skupin dotyčných osob.
- 26 Německá a nizozemská vláda dodávají, že postavení situace studenta nebo osoby vykonávající práci au pair na částečný pracovní úvazek na roveň situaci řádného pracovníka je v rozporu s přístupem přijatým zákonodárcem Společenství ve směrnici Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, s. 12). Podle jejich názoru rozlišuje tato směrnice zřetelně studenta od pracovníka.

Odpověď Soudního dvora

- 27 Za účelem odpovědi na položené otázky, tak jak jsou přeformulovány v bodě 20 tohoto rozsudku, je třeba připomenout tři podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.

- 28 První z těchto podmínek se týká pojmu „pracovník“. Aby byla splněna tato podmínka, musí turecký státní příslušník podle ustálené judikatury vykonávat skutečnou a efektivní činnost, s výjimkou takových činností, které jsou natolik omezené, že jsou čistě okrajové a vedlejší. Zaměstnanecký poměr je podle judikatury Soudního dvora charakterizován okolností, že určitá osoba vykonává po určitou dobu ve prospěch jiné osoby a pod jejím vedením činnosti, za které protihodnotou pobírá odměnu (viz výše uvedený rozsudek Birden, bod 25 a citovaná judikatura).
- 29 Druhá podmínka se týká působení na řádném pracovním trhu. Soudní dvůr rozhodl, že tento pojem označuje všechny pracovníky, kteří splnili zákonné podmínky hostitelského členského státu, a mají tak právo vykonávat na jeho území výdělečnou činnost (viz výše uvedený rozsudek Birden, bod 51).
- 30 Jako třetí podmínku ukládá čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 existenci řádného zaměstnání, tedy stabilní a jisté postavení na trhu práce v hostitelském členském státě, a na tomto základě existenci nezpochybněného práva pobytu (viz rozsudek ze dne 19. listopadu 2002, Kurz, C-188/00, Recueil, s. I-10691, bod 48).
- 31 Jak E. Payir, tak i B. Akyuz a B. Ozturk nabízeli podle předkládacího rozhodnutí služby představující skutečné a efektivní hospodářské činnosti. Ze spisu vyplývá, že pracovali pod vedením zaměstnavatele a za své činnosti pobírali protihodnotou odměnu. E. Payir pracovala 15–25 hodin týdně, B. Akyuz a B. Ozturk pracovali nejvýše 20 hodin týdně. Není tvrzeno, že činnosti vykonávané dotyčnými osobami

byly čistě okrajového charakteru. Podle svého popisu vykazují tyto činnosti charakteristiky požadované k tomu, aby ti, kteří je vykonávají, mohli být v zásadě považováni za „pracovníky“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.

32 Pokud jde o další dvě podmínky, předkládající soud upřesňuje, že E. Payir, jakož i B. Akyuz a B. Ozturk dodrželi vnitrostátní imigrační právní předpisy, a vstoupili tedy legálně na území Spojeného království. Tento soud doplňuje, že dotyčné osoby vykonávaly zaměstnání nejen v souladu s imigrační vyhláškou, ale i s pracovněprávními předpisy, a zejména že tato zaměstnání splňují podmínky pro jejich povolení ke vstupu na vnitrostátní území. Je podle něj nesporné, že požívají nezpochybněné právo pobytu.

33 V důsledku toho charakteristiky pracovních činností vykonávaných třemi tureckými státními příslušníky, jak jsou popsány předkládajícím soudem, splňují rovněž dvě další podmínky uvedené v čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, tedy působení na řádném trhu práce a výkon řádného zaměstnání.

34 Vystává však otázka, zda skutečnost, že turecký státní příslušník, jehož činnosti splňují všechny tři podmínky uvedené v čl. 6 odst. 1, je osobou vykonávající práci au pair nebo studentem, zbavuje tohoto státního příslušníka postavení pracovníka a brání mu, aby působil na řádném trhu práce v některém členském státě ve smyslu tohoto ustanovení.

35 V tomto ohledu je třeba nejprve zdůraznit, že případný sociální účel povolení ke vstupu vydaného studentům nebo osobám vykonávajícím práci au pair, jakož i jejich práva být zaměstnán neodstraňuje sám o sobě řádný charakter činností vykonávaných

dotyčnými osobami, a nebrání jim v důsledku toho, aby působily na řádném trhu práce hostitelského členského státu. Soudní dvůr v bodě 51 výše uvedeného rozsudku Birden rozhodl, že pojem „řádný trh práce“ nelze vykládat tak, že zahrnuje obecný trh práce na rozdíl od specifického trhu se sociálním účelem a podporovaného orgány veřejné moci.

³⁶ Je třeba dále připomenout, že rozhodnutí č. 1/80 nezasahuje do pravomoci členských států upravovat jak vstup tureckých státních příslušníků na jejich území, tak i podmínky jejich prvního zaměstnání, ale upravuje pouze ve svém článku 6 postavení tureckých pracovníků, kteří jsou již do pracovního trhu hostitelského členského státu řádně zapojeni (rozsudek ze dne 30. září 1997, Ertanir, C-98/96, Recueil, s. I-5179, bod 23).

³⁷ Podle ustálené judikatury má čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 za cíl postupně upevnit situaci tureckých pracovníků v hostitelském členském státě (viz zejména rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Sedef, C-230/03, Sb. rozh. s. I-157, bod 34).

³⁸ Toto ustanovení se tak vztahuje na turecké státní příslušníky, kteří mají postavení pracovníků v hostitelském členském státě, aniž by však vyžadovalo, aby do Společenství vstoupili jako pracovníci. Tohoto postavení mohli dosáhnout až po svém vstupu na toto území. Tak ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Birden, byl pan Birden, kterému byl povolen vstup na území členského státu, před tím, než byl zaměstnán, v tomto státě nejprve nezaměstnaný. Ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Kurz, byl dotyčnému tureckému státnímu příslušníkovi ve věku 15 let povolen vstup na území Společenství nikoli jako pracovníkovi, nýbrž za účelem vyučení se instalatérem.

39 Po skončení svého prvního roku zaměstnání může turecký státní příslušník, pokud splňuje podmínky stanovené v první odrážce čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, požadovat prodloužení svého pracovního povolení u stejného zaměstnavatele a s tím související právo pobytu.

40 K ověření, zda turečtí státní příslušníci tyto podmínky splňují, se nezohledňuje účel povolení vstupu dotyčných osob na území dotčeného členského státu. Soudní dvůr totiž opětovně rozhodl, že čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 neváže uznání práv, která uděluje tureckým pracovníkům, na žádnou podmínku týkající se důvodu, pro který jim bylo právo vstupu, právo být zaměstnán a právo pobytu původně přiznáno (viz rozsudek ze dne 30. září 1997, Günaydin, C-36/96, Recueil, s. I-5143, body 51 a 52, jakož i citovaná judikatura). Soudní dvůr tak rozhodl, že úmysl vyjádřený tureckým státním příslušníkem vrátit se do své země původu poté, co stráví několik let v hostitelském členském státě, mu nemůže bránit v uplatnění práv, která mu poskytuje uvedený čl. 6 odst. 1. Jinak by tomu bylo pouze tehdy, pokud by se tento státní příslušník pokusil uvést příslušné orgány v omyl tím, že by projevil nepravdivý úmysl za jediným účelem, aby mu tyto orgány neoprávněně vydaly požadovaná povolení (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Günaydin, body 54 a 60).

41 Jak vyplývá z výše uvedeného rozsudku Günaydin, okolnost, že uvedenému tureckému státnímu příslušníkovi byl povolen vstup na území členského státu, aby zde studoval, a že jeho povolení k pobytu původně obsahovala zákaz činností vykonávaných za odměnu, mu nebrání v tom, aby se dovolával ustanovení čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, pokud poté legálně získal placenou práci a pracoval po dobu nejméně jednoho roku u stejného zaměstnavatele.

42 Ani případné časové omezení pracovní smlouvy nemůže představovat překážku použití čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Soudní dvůr totiž rozhodl, že kdyby dočasná povaha pracovní smlouvy postačovala ke zpochybnění řádné povahy zaměstnání, které dotyčná osoba vykonává legálně, měly by členské státy možnost neoprávněně zbavit turecké migrující pracovníky, kterým povolily vstup na své území a kteří zde vykonávali řádnou hospodářskou činnost nepřetržitě alespoň po dobu jednoho roku, práv, kterých se mohou dovolávat přímo na základě uvedeného čl. 6 odst. 1 (viz výše uvedený rozsudek Birden, bod 64).

43 Proto za účelem stanovení, zda se turecký státní příslušník, který legálně vstoupil na území členského státu, může poté, co pracoval na tomto území po dobu jednoho roku, dovolávat práv, která mu přiznává čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, je třeba ověřit, zda splňuje objektivní podmínky obsažené v tomto ustanovení, aniž by musely být zohledněny důvody, pro které mu bylo poprvé uděleno právo vstupu na uvedené území nebo časová omezení, která jsou případně spojená s jeho právem pracovat. Podle ustálené judikatury nemají vnitrostátní orgány možnost podmínit nebo omezit uplatnění takových práv, protože jinak by byl ohrožen užitečný účinek uvedeného rozhodnutí (viz výše uvedené rozsudky Günaydin, body 37 až 40 a 50; Birden, bod 19; Kurz, bod 26; rozsudek ze dne 21. října 2003, Abatay a další, C-317/01 a C-369/01, Recueil, s. I-12301, bod 78, a výše uvedený rozsudek Sedef, bod 34).

44 V důsledku toho v takových věcech, jaké byly předmětem původních řízení, nemohou důvody, pro které bylo povolení vstupu uděleno dotýčným tureckým státním příslušníkům, tedy výkon činnosti au pair nebo studium, samy o sobě bránit dotýčným osobám dovolávat se ustanovení čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Totéž platí, pokud jde o prohlášení úmyslu požadovaná po těchto státních příslušnících, podle kterých si nepřejí zůstat v hostitelském členském státě po dobu delší než dva roky nebo jej zamýšlejí opustit po skončení studia, a o časová omezení jejich povolení k pobytu.

45 Pokud jsou podmínky uvedené v bodech 27 až 30 tohoto rozsudku splněny, a zejména pokud je ověřena skutečná povaha práce vykonávané dotyčnými tureckými státními příslušníky, není okolnost, že tyto osoby přišly jako studenti za účelem studií, nebo jako osoby vykonávající práci au pair, aby si osvojily znalost jazyka hostitelského členského státu, rozhodná. Pokud tito turečtí státní příslušníci dosáhnou vlastní zásluhou splnění podmínek uvedených ve všech třech odrážkách čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, nemohou být zbaveni práv, která jim toto ustanovení přiznává odstupňovaně v závislosti na délce trvání jejich závislé činnosti (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Günaydin, bod 37).

46 Za těchto podmínek nelze přijmout argument předložený členskými státy, které předložily vyjádření, podle něhož student nebo osoba vykonávající práci au pair může obejít právní předpisy hostitelského členského státu k postupnému získání neomezeného práva přístupu na pracovní trh tohoto státu. K obcházení těchto právních předpisů totiž nemůže dojít, pokud dotyčné osoby vykonávají pouze právo výslovně stanovené rozhodnutím č. 1/80. Jinak by tomu bylo pouze tehdy, pokud by tyto osoby získaly podvodně právo vstupu na území členského státu a předstíraly by nepravdivě, že mají úmysl studovat nebo vykonávat práci au pair. Naopak, pokud je pravdivost jejich úmyslu potvrzena skutečným studiem nebo výkonem práce au pair, pokud získaly v hostitelském členském státě práci legálně a pokud splňují podmínky požadované čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, mohou se dotyčné osoby plně dovolávat práv, která jim toto ustanovení přiznává.

47 Německá a nizozemská vláda odkazují konečně na směrnici 2004/114. Ze systematiky této směrnice odvozují, že zákonodárce Společenství zamýšlel umožnit studentovi být zaměstnán a pracovat po určitý počet hodin, aniž by měl být nicméně považován za pracovníka, a v důsledku toho, aniž by mohl vstoupit tímto prostřednictvím na trh práce hostitelského členského státu.

48 Uvedená směrnice však není relevantní. Podle svého čl. 4 odst. 1 písm. a) se totiž použije pouze s výhradou příznivějších ustanovení plynoucích z dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi Společenstvím nebo Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a třetí zemí nebo více třetími zeměmi na straně druhé. V důsledku toho, jak uvedla generální advokátka v bodě 57 svého stanoviska, směrnice 2004/114 nemůže odůvodnit restriktivní výklad čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 a neumožňuje ani výklad tohoto ustanovení.

49 Proto je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že okolnost, že tureckému státnímu příslušníkovi byl povolen vstup na území členského státu jako osobě vykonávající práci au pair nebo jako studentovi, jej nemůže zbavit postavení „pracovníka“ a bránit mu v tom, aby působil na „řádném trhu práce“ tohoto členského státu ve smyslu čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Tato okolnost nemůže v důsledku toho bránit uvedenému státnímu příslušníkovi, aby se dovolával tohoto ustanovení k tomu, aby dosáhl prodloužení svého pracovního povolení a získal právo pobytu, které s ním souvisí.

K nákladům řízení

50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

**Okolnost, že tureckému státnímu příslušníkovi byl povolen vstup na území členského státu jako osobě vykonávající práci au pair nebo jako studentovi, jej nemůže zbavit postavení „pracovníka“ a bránit mu v tom, aby působil na „řádném trhu práce“ tohoto členského státu ve smyslu čl. 6 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení. Tato okolnost nemůže v důsledku toho bránit uvedenému státnímu příslušníkovi, aby se dovo-
lával tohoto ustanovení k tomu, aby dosáhl prodloužení svého pracovního povolení a získal právo pobytu, které s ním souvisí.**

Podpisy.